

Kristna har ansvar för en sansad klimatdebatt

I en tidigare artikel som handlade om människors klimatoron skrev jag att ”farliga” åsikter framförts i en artikel av 87 svenska influencers som ställt odemokratiska krav på regeringen. De är inte ensamma i sina åsikter. I Aftenposten (15/3) skrev 25 norska ”kulturprofiler” i samma totalitära ton och krävde utomparlamentariska åtgärder för att rädda klimatet. Sådana opinionsbildare utgör ett hot mot demokratin och skapar onödig polarisering i samhället.

Fler sådana röster höjs i olika sammanhang. I Tyskland har läraren och debattören Verena Brunschweiler givit ut boken ”Barnfri istället för barnlös”. Hon menar att varje nyfödd bebis är en miljösynd. Hon skriver: *”Att sätta barn till livet är det värsta man kan göra mot miljön. Varje ofött barn minskar utsläppen av koldioxid med cirka 50 ton om året.”* Detta är ju ett hårresande argument som jag menar är sprunget ur en antikristlig agenda och avslöjar dödens andemakt. Liknande tongångar torgför den unga Alexandria Ocasio-Cortez, uppmärksammat demokrat i USA:s kongress, som i februari ifrågasatte om det fortfarande ska anses vara okej att skaffa barn med tanke på klimatkrisen. Hon är drivande i The Green New Deal – ett omfattande åtgärds paket för omställning från fossila bränslen till förnybar energi – och säger: *”Världen går under inom 12 år om vi inte gör något åt klimatet.”* Tala om domedagsförkunnelse! Sådana groteska ståndpunkter spär på människors klimatoro som gör att oroliga själar kan agera utifrån en felaktig grund, vilket i sin tur kan få långt allvarigare konsekvenser än den aktuella klimatförändringen kan åstadkomma.

Kristna är dåliga föredömen

Kristna röster höjs nu från olika håll som säger att vi kristna bör gå före i att rädda klimatet. Det låter nästan patetiskt. Här har miljöpartister fört ut sitt ”rädda-miljön-budskap” under många år och det senaste året har en ung miljöaktivist fått stort genomslag i media bara genom att sittstrejka från skolan på fredagar och kunnat mobilisera unga demonstranter runt om i världen. Som så ofta förr vaknar den slumrande kyrkan till och vill dra sitt strå till stacken när de sekulariserade människorna redan har varit på gång ett bra tag. Och kristnas budskap tycks vara att, om vi drar ner på vår höga konsumtion och ställer om till förnybara energilag ska vi nog klara klimatmålen. Men då frågar sig ”Svensson”, ”Hur går det då med den nödvändiga tillväxten (konsumtionen) för att klara allas välfärd?” Det är inget tvivel om att vi i den rika världen, särskilt vi svenskar, lever med en slösaktig överkonsumtion. Och i det svseendet har kristna knappast varit ett föredöme. Själv har jag oftast varit en ”dålig” konsument och inte bidragit så mycket när det gällt tillväxten. Återkommande i min förkunnelse har jag uppmärksammat den ohållbara konsumtionen och manat till en återhållsam livsstil. (Matt. 6:25-30).

Jag har dock svårt med miljöaktivisternas slagord, att om alla jordens invånare skulle konsumera som vi i Sverige skulle det gå åt ”minst fyra jordklot”. Ett sånt påstående bör följas av adekvat data om det ska ha en positiv effekt på mottagaren. Tyvärr är det alltför mycket av svepande retorik i miljödebatten, vilket skapar antingen förakt eller vilshenhet.

Forskare tonar ner klimathotet

Lennart Bengtsson är en internationell och erkänd klimatforskar. Han är professor vid universitetet i Reading i England, och var tidigare chef för jordvetenskaperna på rymdforskningsinstitutet ISSI i Bern. Enligt Dagens Industri Agenda har han arbetat en stor del av sitt liv i ledande klimatforskningsuppdrag utomlands. Bengtsson menar att det är ett faktum att jorden blir varmare men trots en markant ökning av växthusgaserna sedan slutet av 1800-talet har temperaturen bara ökat med 0,8 grader.

Han säger till DI Agenda att temperaturökningen har skett i en oregelbunden takt med bland annat en period av obetydlig uppvärmning under de senaste 16 åren. Inte heller har det skett någon uppvärmning av havsytan under samma period. Även om klimatförändringarna leder till att jorden blir varmare är de värsta katastrofscenarierna osannolika, menar Bengtsson.

Vad vi behöver, säger Bengtsson, är fler ingenjörer och färre miljöaktivister. Man borde snarast satsa på utbyggd kärnkraft samt att så snabbt som möjligt ersätta kol med gas. Det finns på lång sikt

ingen realistisk möjlighet att ersätta fossil energi med enbart förnybar energi, knappast ens i Sverige, i vart fall inte om man inte bygger ut de nu skyddade älvarna. Det behövs givetvis också fortlöpande insatser för att reducera och effektivisera energianvändningen, säger Lennart Bengtsson till DI Agenda.

Man kan fråga sig varför klimatdebatten tagit sådan fart de senaste tre åren och att det påstås att vi har cirka tio år på oss att rädda jorden? Forskningen har ju varit känd länge. Beror det möjligen på att FN:s miljöprogram Agenda 2030, som introducerades tre månader före klimatmötet i Paris på hösten 2015, skedde samtidigt som flyktingvågen översvämde Europa? Hur som helst. Gud håller inte den enskilde ansvarig för hela jordens räddning. Som förvaltare har människan främsta ansvar för sitt liv och sin närmiljö (nationen). (Luk. 10:30-37).

Biblisk eskatologi och skapelseteologi är viktigt

Jag efterlyser ett bibliskt eskatologiskt perspektiv i miljödebatten som tydligt visar hur jorden kommer att gå under på grund av människans synd och ondska. Eskatologin är ett av Bibelns huvudbudskap, ingen extra rätt på ett evangeliskt "smörgåsbord" som somliga tycks mena då man säger, "det kan man ha med om man så vill." Den franske filosofen och psykoanalytikern Pierre-Henri Castel skriver i sin senaste bok "Le mal qui vient" (Det onda som kommer), att det är vår inneboende ondska som kommer att producera kaos ju närmare slutet vi kommer. Vi måste göra det som är rätt för att det är rätt, inte för att det kan rädda planeten, menar Castel. (Recension i SvD 31/1 2019).

Mer än någonsin behöver vi också en biblisk skapelseteologi som viktig kunskap i en förvirrad klimatdebatt. (Psalm 89:12-15). Jorden tillhör en fallen skapelse genom människans synd som är en nedbrytande faktor. (Jes. 24:4,5 ; Rom. 5:12). Men Jesus har återlöst skapelsen genom försoningsdöden på korset. I hans uppståndelse finns framtidshoppet för alla människor. (Rom. 8:18-22). För att vara trovärdiga i miljö- och klimatfrågorna, måste vi kristna visa på Jesu försoningsgärning som omfattar allt skapat och framhålla det ljusa framtidshoppet om nya himlar och en ny jord! (2 Petr. 3:5-13). Kanske vi är den generation Jesus talar om som ska uppleva Uppenbarelsebokens scenario? (Matt. 24:32-36). Detta budskap måste vara ett viktigt bidrag i miljödebatten från oss kristna!

Claes-Göran Bergstrand. 2019-04-12.